

Scenariusz zajęć nr 9

Temat: Najdłuższy dobry podciąg

Cele:

W trakcie zajęć uczeń zapozna się z następującymi pojęciami:

- Typ znakowy (`char`) i kod ASCII,
- Ciągi znaków (`string`), długość ciągu znaków (`size()`),
- Przeglądanie elementów struktury (typ danych `size_t`),
- Inicjalizacja tablicy wartością zero.

Wstęp:

Uruchomienie środowiska programistycznego, zapoznanie się z edytorem kodu źródłowego i sposobem kompilacji programu (kontynuacja).

Dla nauczyciela:

W razie braku zainstalowanego środowiska można skorzystać z dowolnego środowiska dostępnego w sieci Internet, na przykład `cpp.sh`.

Przebieg zajęć:

Zapoznanie się z treścią zadania:

Treść zadania jest dołączona do scenariusza zajęć w formie pliku `cpp_09-podciag.pdf`.

Dla nauczyciela:

Tematem zajęć jest zadanie *Najdłuższy dobry podciąg* dostępne na serwisie `szkopul.edu.pl`, wzorowane na zadaniu *Equality* (1038A) z serwisu `codeforces.com`. Zadanie można rozwiązać w dowolnym języku programowania, a jego stopień trudności należy ocenić jako właściwy dla uczestników podstawowego kursu programowania.

Wskazówki do rozwiązania zadania:

Podciąg „dobry” to taki podciąg, w którym występują tyle samo razy wszystkie litery od ‘A’ do k -tej litery alfabetu włącznie. Wystarczy zatem zliczyć, ile razy każda litera występuje we wprowadzonym ciągu. Jeśli na przykład $k = 3$, a litera ‘A’ występuje 4 razy, litera ‘B’ – 5 razy, zaś litera ‘C’ występuje 2 razy, to wtedy decyduje *najmniejsza* z tych ilości, czyli 2. Ponieważ mamy 3 litery alfabetu, więc najdłuższy dobry podciąg ma długość $3 \cdot 2 = 6$ liter. Zauważmy, że nie precyzujemy, jak on wygląda, ponieważ mamy podać tylko jego długość.

Przy zliczaniu ilości wystąpień liter warto pamiętać, że zmienne/stałe typu *char* zachowują się jak liczby (kody ASCII), jeśli użyte są w kontekście arytmetycznym. Na przykład jeżeli c jest zmienną tego typu odpowiadającą wielkiej literze, wtedy wartość wyrażenia $c - 'A'$ to numer miejsca tej litery w alfabecie (od 0 do 25).

Kod programu w języku C++:

```
#include <iostream>
using namespace std;

int main()
{
    int n, k;
    cin >> n >> k;
    string s; cin >> s;
    int L[26] = {0};
    for(size_t i = 0; i < s.size(); i++)
        L[s[i] - 'A']++;
    int len = n;
    for(int j = 0; j < k; j++)
        len = min(len, L[j]);
    cout << len * k << endl;
    return 0;
}
```

Inicjalizacja tablicy liczników $L[]$ odbywa się jeszcze na etapie kompilacji programu – w tym przypadku możliwe jest tylko użycie wartości zero.

Typ danych `size_t` to liczba całkowita bez znaku, używany przy indeksowaniu struktur w rodzaju `string-u`.

Podsumowanie i uwagi końcowe

Użycie typu `size_t` jest wskazane, jeśli program kompilowany jest z opcją `-Wall`, czyli wszystkie ostrzeżenia (ang. *warning*) są traktowane na równi z błędami.

Zamiast tablicy liczników można użyć kontenera `vector` lub `array`. Takie struktury danych mogą być inicjalizowane dowolną wartością (domniemaną wartością jest zero). W powyższym przypadku deklaracja struktury liczników mogłaby wyglądać tak:

```
vector<int> L(26);
```

lub tak:

```
array<int, 26> L;
```